

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 88.

plaat 1 Erskine Hawkins a/h Orchestra: Easy Rider (XXX Shelton Brooks)
A/3 - 2:39 - RCA Victor 730.708

Dat was in een arrangement van Sammy Lowe "Easy Rider", thema van Shelton Brooks, en het werd 20 oktober 1938 voor Blue Bird in New York City opgenomen door Erskine Hawkins and his Orchestra. De leider, geadverteerd als 'The 20th Century Gabriel', speelde trompet, in de sectie: Sammy Lowe, Dud Bascomb en Marcellus Green. Trombones: Ed Sims en Bob Range. Saxofoons: Bill Johnson en Jimmy Mitchell-alten, Julian Dash-tenor, Haywood Henry-bariton. Ritme-sectie Avery Parish-piano, Bill McLemore-gitaar, Leemie Stanfield-bas, James Morrison-drums. Solisten in "Easy Rider" waren Erskine Hawkins-trompet, Julian Dash-tenorsaxofoon en Dud Bascomb-trompet ^{met growl}. Blanke orkesten in deze Swing Periode, de Swing Era, speelden nogal wat stukken van de toen populaire Larry Clinton, een enkel stond op het repertoire van zwarte bands. Clinton's "A study in Blue" werd door altist Bill Williams gearrangeerd, en de Basie-swing wordt hier aardig benaderd.

idem Erskine Hawkins a/h Orchestra: A study in Blue (Larry Clinton)
A/laatste - 3:15 - idem

Pianist Avery Parish, baritonsaxofonist Haywood Henry, trompettist-leider Erskine Hawkins en altsaxofonist-arrangeur Bill Johnson solisten in "A study in Blue" van Larry Clinton. Ook van 20 oktober 1938. Een stuk nu van Erskine Hawkins en Avery Parish die ook het arrangement maakte. 8 april 1939: "Swing Out".

idem Erskine Hawkins a/h Orchestra: Swing Out (E.Hawkins, A.Parish)
B/voorlaatste - 3:19 - idem

Eerst Erskine Hawkins en daarna Dud Bascomb-trompet, Haywood Henry-baritonsaxofoon, Avery Parish-piano en Bill Johnson-altsaxofoon speelde de soli in "Swing Out" van 8 april 1939. Het volgende stuk is ~~van~~ van trompettist en arrangeur/componist Sammy Lowe, ~~een~~ een soort feature voor de belangrijkste solist van het orkest, tenorsaxofonist Julian Dash die toen 23 was. (Hij werd in 1916 geboren, overleed in '74). 14 mei 1939, de Erskine Hawkins Band met de ritme-sectie in een Basie-groove: "No Soap".

idem Erskine Hawkins a/h Orchestra: No Soap (Sammy Lowe)
A/4 - 2:36 - idem

"No Soap" van Sammy Lowe met ~~Sammy Lowe~~ ^(vooral tenorsaxofonist) Julian Dash. Tenslotte twee stukken uit de Blue Bird-session van 18 juli 1939. Eerst van weer Sammy Lowe: "Gin mill special".

idem Erskine Hawkins a/h Orchestra: Gin mill special (Sammy Lowe, E.Hawkins)
A/2 - 3:10 - idem

De soli in "Gin mill special" van Sammy Lowe, werden gespeeld door Dud Bascomb-trompet, Julian Dash-tenorsaxofoon, Erskine Hawkins-trompet en Avery Parish-piano. Als afsluiting van het Erskine Hawkins-hoofdstuk de hit die de band maakte, diezelfde dag, 18 juli '39. Nee geen echte hit, want de situatie was onderanderlijk zo, dat een succes van een zwarte band bewerkt werd door een aantal blanke orkesten, en als het een echt succes was ^{had} ~~er~~ een van de ~~bands~~ bands de werkelijk grote hit en de inkomsten daarvan. De versie die Glenn Miller in februari '40 opnam ~~er~~ werd veel populairder, maar dit is de echte "Tuxedo Junction".

idem

Erskine Hawkins a/h Orchestra: Tuxedo Junction (Bill Johnson, Julian Dash, A/1 - 3:13 - idem Erskine Hawkins)

Dit stuk werd bedacht door Erskine Hawkins die als eerste en laatste trompet speelde, altsaxofonist Bill Johnson ^(op bl. 10) die we ~~na~~ Hawkins hoorden, en tenorsist Julian Dash die er niet solistisch in optrad. Het ~~stuk~~ heet ~~er~~ "Tuxedo Junction", ~~er~~ ook Dud Bascomb (trompet) speelde, (na Johnson), de baritonsaxofonist ^{hoorde} na pinnier Harry Carney ^{hoorde} samen met Jack Washington, tot de eerste grote solisten op het instrument: Haywood Henry. "Tuxedo Junction" was niet echt gearrangeerd, Hawkins en Dash hadden het met de band als 'head' ingestudeerd. Erskine Hawkins, the 20th century Gabriel, and his Orchestra waren in de jaren dertig/veertig behoorlijk populair bij vooral een groot zwart publiek, in de jaren veertig/vijftig speelde het orkest veelvuldig in de Savoy Ballroom (of The Track, zoals de dansers de zaal meestal noemden), maar het 'Home of the Happy Feet' had toen niet meer ^{zo'n} aanzien als in de jaren twintig en dertig. Teddy Hill and his Orchestra waren juist in die tweede helft van de jaren dertig geliefd bij het Savoy-publiek, en hoewel de band veel minder platen maakte dan Hawkins ging deze wel al naar Europa toen. Dat was zomer '37, twee maanden nadat het orkest zijn laatste platensession had gedaan. Vier ^{opnamen} door Teddy Hill: - van 26 maart 1937 het stuk dat in januari door Tommy Dorsey was opgenomen en een hit werd: Irving Berlin's "My Marie".

plaat 2

Teddy Hill a/h Orchestra: My Marie (Irving Berlin) A/7 - 2:15 - RCA LPM 10116

"My Marie", Teddy Hill and his Orchestra op 26 maart 1937 in New York City voor Blue Bird, soli door Teddy Hill-tenorsaxofoon, Sam Allen-piano en Dicky Wells-trombone. Hill was in '32 met een eigen band begonnen, eerder had hij enige bekendheid gekregen als lid van de Luis Russell Band. Zijn orkest bij deze opname bestond uit: Bill Dillard, Frankie Newton en Shad Collins-trompetten, Dicky Wells-trombone, Russell Procope en Howard Johnson-alt, Teddy Hill-tenor, en Cecil Scott-tenor en baritonsaxofoon. Sam Allen-piano, John Smith-gitaar, Richard Fullbright-bas, Bill Beason-drums, Shad Collins en Dicky Wells zouden naar Basie gaan later, Bill Beason volgde Chick Webb na diens dood op bij Ella Fitzgerald.

~~XXXXXXXXXX~~ Hoorden we van Erskine Hawkins "A study in blue" van Larry Clinton, dit is zijn "A study in Brown" met soli door Frankie Newton-trompet, Teddy Hill en Dicky Wells. De opname dateert van 24 april 1937 en is de afsluiting van deel 88 in de NOS Jazzgeschiedenis, M&R.

idem

Teddy Hill a/h Orchestra: A study in brown (Larry Clinton)
A/4 - 2:45 - idem

0 0 0 0 0